

Christus op het hart geschreven

door: J.N. Darby

“U bent onze brief... ..een brief van Christus... geschreven niet met inkt, maar met de Geest van de levende God, niet op stenen tafelen, maar op vlezene tafelen van de harten”

2 Korinthe 3:3

Aan het begin van hoofdstuk 3, zegt de apostel tegen ons, wat een echt christen is. Hij noemt hem een brief van Christus. Het is een persoon, op wiens hart God Christus heeft geschreven, zoals Mozes de wet op stenen tafels had geschreven. Op de eerste plaats stelt de apostel vast, wat christenen zijn in tegenstelling met de wet. Een christen is een persoon, waarop Christus is gegraveerd – niet op stenen tafels, maar op vlezene tafels van de harten. Ieder ernstig mens moet erkennen, dat dit niet bij allen het geval is.

Wij zien veel innemende personen en anderen met een moeilijker karakter. Maar hier gaat het niet om een verschil in karaktertrekken. Dat is de kwestie niet. Een innemend karakter hebben is niet hetzelfde als Christus op het hart gegraveerd. Innemend of aardig zijn heeft niets te maken met het christen zijn. Christus op het hart geschreven veronderstelt een positieve arbeid, werkelijk van God. De Heilige Geest schrijft op het hart van een mens, Christus en plaatst Hem in zijn gedachten, woorden en wegen, precies op dezelfde manier als de wet werd gegraveerd op steen. Misschien doet deze bewering iemand pijn. Maar niettemin is Christus het voorwerp van het leven van de christen en uw eigen geweten moet beoordelen of het zo is met u. Dat wil niet zeggen, dat er nu geen gebrek meer zal zijn. Iemand die probeert geld te verdienen, slaagt daar niet altijd in, maar iedereen weet wat zijn doel is. Welnu, *Christus is het doel van het leven van een gelovige.*

God heeft de wet gegeven, niet om de mens rechtvaardig te maken, maar om te bewijzen, dat er geen rechtvaardig mens was. De wet veroordeelt iedereen. Het was de bediening van de dood. Maar nadat de mensen de wet hadden overtreden, zond God zijn Zoon. *“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven”* (Joh. 3:16). *“Toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God zijn Zoon”* (Gal. 4:4). De Zoon van God is in de wereld gekomen. Hoe is Hij daaruit gegaan? De wereld heeft Hem niet gewild. De mensen hebben Hem in het aangezicht gespuwd. Dat heeft de wereld gedaan. Op dit moment wil ik niet over plichten spreken, maar ik vraag u: Is Christus op uw hart geschreven? We kunnen Hem niet meer laten sterven; maar onze harten kunnen Hem verwerpen, zoals de Joden hebben

gedaan. Een eerlijk iemand – ik spreek niet over een gelovige – zal erkennen, dat Christus niet de hele dag in zijn hart is. Wat deed Paulus? Als een christen naar een andere plaats ging, was de gewoonte hem een aanbevelingsbrief mee te geven. Maar zegt de apostel, heb ik een brief nodig? Als iemand aan hem zou vragen, wat hij kwam doen, dan antwoordde hij: ‘Kijk naar de Korinthiërs’ (want toen wandelden ze goed). Zij waren zijn brief. Hoe dan? Omdat zij een brief van Christus waren. Nu laat ik u voor u zelf beslissen of Christus in uw hart is. Ik vraag niet, of u hem wel zo liefheeft als zou moeten, want als u Hem liefheeft, hoe weinig ook, dan zult u niet eens kunnen zeggen: ‘Hij is daar te kostbaar voor’. Want als u een gelovige bent, bent u er zeker van, dat er niets is, dat u niet voor Christus over zou hebben. U kunt u zelf nog niet eens besturen want Christus is het voorwerp van uw hart.

Nu iets anders. *“waar nu de Geest van de Heer is, is vrijheid”* (2 Kor. 3:17). Maar die vrijheid is niet vrees en beven voor God. De ‘vrijheid’ is met Hem gelukkig zijn. Als de Heilige Geest begint aan mij mijn zonden te tonen, dan heb ik geen vrijheid, maar ik ben bang vanwege mijn zonden. Ik weet niet, wat ik moet doen. De valse vrijheid wordt weggenomen en de echte vrijheid is nog niet gegeven. Zo zal het altijd gaan, totdat we de volmaakte liefde van God onderscheiden. De wet zal mij dat nooit leren. Veronderstel, dat ik mijn kind beveel, mij lief te hebben en het bedreig als het dat niet doet; zal dat hem er toe brengen van mij te houden? Nee, het kind zal bang worden. Dat is wat de wet doet. Ze kan geen liefde geven, ze beveelt alleen. Wat is het gevolg? Ik kan niet in de tegenwoordigheid van God komen.

Toen Mozes op de berg was geweest, blonk zijn gelaat. Hij was bij God geweest en toen hij afdaalde met de twee stenen tafelen van de wet, waren de Israëlieten bang om bij hem te komen. Hij moest een bedekking op zijn aangezicht leggen vanwege de schitterende heerlijkheid. Geplaatst in de tegenwoordigheid van de heerlijkheid van God, konden zij het niet verdragen hem aan te kijken.

Het enige gevolg van de openbaring van de heerlijkheid van God is, mij zo ver mogelijk van Hem te verwijderen, tegen wie ik gezondigd heb. Er is geen

genot in de wereld, dat de tegenwoordigheid van God niet in een ogenblik zou vernietigen. Er is geen plezier in de wereld, dat niet, door alleen maar de naam van God te noemen, wordt verstoord. Denk u eens in, wat een vreselijk toestand het is, om zich daarin te bevinden.

De apostel noemt deze eis van God door de wet, de ‘bediening van de dood en de veroordeling’ (vs. 7, 9), omdat ze gerechtigheid eist en omdat ze niet de mogelijkheden geeft om aan deze eis te voldoen. Elke keer als iemand in zijn eigen gedrag zoekt, wat hij zou moeten zijn, staat hij in dienst van de dood en van de veroordeling. Op die manier zal Christus niet in het hart geschreven worden.

Voordat we naar Christus kijken zoals Hij nu is, laten we eerst zien, wat Hij was: God geopenbaard in het vlees. In wat voor toestand vond Hij de mens toen Hij kwam? Hij heeft hem gevonden “onder de zonde”. En wat zegt Job zelf, als hij in die toestand is? *“Al zou ik mij met sneeuw gewassen en mijn handen met loog gereinigd hebben, dan zoudt Gij mij in een poel onderdompelen, zodat mijn klederen van mij zouden gruwen. Want Hij is niet, zoals ik, een mens, die ik zou kunnen antwoorden: Laten wij tezamen ten gerichte gaan. Was er maar een scheidsrechter tussen ons, die zijn hand op ons beiden zou kunnen leggen, zodat Hij zijn roede van mij zou wegnemen en zijn verschrikking mij niet zou overvallen; dan zou ik spreken zonder voor Hem bevreesd te zijn, want daartoe heb ik geen grond”* (Job 9:30-35). En wat heb ik gevonden in Christus, toen Hij kwam? Een “scheidsrechter”, precies wat Job wenste. Ging er van Hem vrees uit? Was iemand bang voor Christus? Hoeveel zonden een zondaar ook gedaan had, hij kon tot Christus gaan en door Hem tot God. Op die manier ontdek ik, dat als mijn zonden mij zelf verhinderen tot God te gaan, zij God niet zouden kunnen verhinderen tot mij te komen. U kunt niet één geval vinden, waarin Christus de zondaar niet met open armen heeft aangenomen, geen één. Daaraan hebt u behoefte. Christus heeft niet gezegd, verkrijg eerst gerechtigheid en kom dan tot Mij en ik zal u aannemen. Nee, Hij is op aarde gekomen om ons op te zoeken. Dat is een totaal nieuwe zaak. Christus is op die manier gekomen om onze harten te winnen. Daarom werd Hem verweten, zondaars te ontvangen en met hen te eten. Dat is juist, antwoordde hij, maar is een vader niet juist gelukkig zijn zoon te ontvangen, die verloren was? Zo is het ook met Mijn Vader, die in de hemelen is en daarom ben Ik gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. Dat is genade. Maar er is ook gerechtigheid. Toen de vader zich om de hals van de verloren zoon wierp, was deze in lompen. De vader kon hem zo niet in huis brengen, dat zou een oneer voor het huis geweest zijn. Zijn gezegende liefde wordt dan ook geopenbaard. Jezus geeft zich zelf voor de zonden. Zonden die mij de toegang tot het huis van de Vader zouden hebben verhindert. Ik zie dat de Heer tegen wie ik heb gezondigd zelf degene is, die mijn zonden op zich heeft genomen en ze allemaal heeft weggedaan.

Waar zie ik nu de heerlijkheid van God? Niet meer op het gelaat van Mozes. Daar kan ik die niet beschouwen. Ik zie die nu in het aangezicht van Jezus Christus. Geliefden, ik zeg: Dat is Diegene, die voor mijn zonden gestorven is. Hij kon mijn zonden niet in de heerlijkheid invoeren en toen heeft Hij ze weggenomen, Ik heb Zijn Woord, Zijn werk en de heerlijkheid. God geeft nu de gerechtigheid. Dat is de “bediening van de gerechtigheid”. God stapt niet over mijn zonden heen. Deze hebben de Heer dat zweet gebracht, dat afliep op de aarde als druppels bloed. Hij is werkelijk gegaan door alles, wat de heerlijkheid eiste. Hij is nu in de heerlijkheid en iedere straal van die heerlijkheid, die ik zie, is het bewijs, dat mijn zonden zijn weggenomen.

De heerlijkheid van God te zien in het aangezicht van Jezus Christus is nu dat, wat ik graag bekijk, omdat Hij, die ik in de heerlijkheid beschouw, Diegene is, die al mijn zonden gedragen heeft. O, hoe graag wil ik Hem zien. En op die manier wordt Christus in mijn hart geschreven door de Heilige Geest. *“Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest”* (vs. 18). Dat is de “bediening van de gerechtigheid”, omdat de Heilige Geest ons komt openbaren, dat er een volbrachte gerechtigheid is *“door de gehoorzaamheid van de Ene”* (Rom. 5:19)! Dat is de bediening van de Geest, omdat de Heilige Geest wordt gegeven op grondslag van de gerechtigheid. De mens heeft nu de vrijheid, omdat zijn geweten volmaakt gereinigd is. Hij zal op aarde beproevingen en strijd hebben, dat is waar, maar tussen hem en God, zal nooit iets anders zijn dan een volmaakte vrede.

Zo schrijft God Christus in onze harten. Eerst maakt Hij de mens zich bewust van zijn totale veroordeling, dat zijn natuur vijandschap tegen God is, dat hij de wet heeft overtreden en dat, toen Christus in genade kwam, hij Hem niet heeft liefgehad. En als de mens daar gebracht is in zijn geweten, dan ziet hij, dat de God, tegen wie hij gezondigd heeft, is gekomen en voor hem een gerechtigheid heeft verkregen en dat die gezegende Mens nu in de heerlijkheid is.

Merk daarbij op dat het hart zo op God leert vertrouwen. Wat een liefde. Toen ik in mijn zonden was, kwam God en heeft ze weggenomen. Zelfs mijn zonden zijn zelfs het grootste bewijs van Zijn liefde. Hij heeft Christus voor die zonde gegeven. Nu kan ik op Hem vertrouwen voor al het overige.

Mag ik u vragen of uw vertrouwen op die God rust? Heeft uw hart zich onderworpen aan die gerechtigheid? O, hoe moeilijk is het voor ons hart om verbroken te worden, om te erkennen, dat de gerechtigheid verkregen wordt door de gehoorzaamheid van een ander! *“Zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene de velen tot rechtvaardigen gesteld worden”* (Rom. 5:19).

Maar als u de heerlijkheid van God gezien hebt in het aangezicht van Christus, zult u willen gevonden te worden in Hem, niet in het bezit van een gerechtigheid

die uit de wet is, maar van die welke door het geloof in Christus is, de gerechtigheid die uit God is, gegrond op het geloof (Fil. 3:9).

Oorsprong: [Le Messager Évangélique 1969-79](#)

Titel: [Christ gravé sur le cœur par l'Esprit](#)